DOMSTOLENS DOM
AF 15. DECEMBER 1961

Société Fives Lille Cail m. fl. mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Forenede sager 19 og 21/60, 2 og 3/61

Processprog: Fransk

Angående:

a) Sag 19/60:

Annullation af Den Høje Myndigheds stiltiende beslutning om at afslå at betale sagsøgeren, Société Fives Lille Cail, N.F. 5 764, 16 som ligestilling for transportomkostninger, hvilket beløb udgør forskellen mellem udgifterne ved transport af skrottet til den modtagende fabrik fra på den ene side den jernbanestation, som er nærmest ophugningspladsen, og på den anden side den nærmeste indførselshavn;

subsidiært at Den Høje Myndighed dømmes til at betale den nævnte sagsøger N.F. 5 764, 16 som skadeserstatning;

b) Sag 21/60:

Annullation af Den Høje Myndigheds stiltiende beslutning om at afslå at betale sagsøgeren, Société Usinor, N.F. 14 912, 71 som ligestilling for transportomkostninger i forbindelse med det ovennævnte skrot;

subsidiært at Den Høje Myndighed dømmes til at betale den nævnte sagsøger N.F. 14 912, 71 som skadeserstatning;

c) Sag 2/61:

Annullation af Den Høje Myndigheds tvangsfuldbyrdelsesbeslutning af 14. december 1960, hvorved det pålægges sagsøgeren, Société des forges et ateliers du Creusot, at tilbagebetale N.F. 20 800 til Den Høje Myndighed, som er blevet uberettiget udbetalt inden for rammerne af udligningsordningen for importeret og hermed ligestillet skrot;

subsidiært at Den Høje Myndighed dømmes til at betale den nævnte sagsøger N.F. 20 800 som erstatning;

d) Sag 3/61:

Annullation af Den Høje Myndigheds tvangsfuldbyrdelsesbeslutning af 14. december 1960, hvorved det pålægges sagsøgeren, Société Marcel Frerès, at tilbagebetale Den Høje Myndighed N.F. 4 700;

subsidiært at Den Høje Myndighed dømmes til at betale den nævnte sagsøger N.F. 4 760 som erstatning.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Jeg foreslår Domstolen at undlade at følge mine subsidiære betragtninger, og ikke at tage påstandene i sagerne 19 og 21/60 såvel som i sagerne 2 og 3/61 til følge, idet de findes at savne fornødent grundlag.

Sammendrag

1. *Retspleje — passivitetssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — Den Høje Myndigheds handlepligt — krævet konstatering*
   (EKSF-traktaten, artikel 35, stk. 1)

2. *Retspleje — stævninger — formforskrifter — Domstolens prøvelse ex officio*
   (Protokol vedrørende statutten for EKSF-Domstolen, artikel 22; Domstolens procesreglement, artikel 38)

3. *Retspleje — stævninger — formkrav — påberåbte søgsmålsgrunde — terminologi — kort fremstilling — begreb*
   (Protokol vedrørende statutten for EKSF-Domstolen, artikel 22; Domstolens procesreglement, artikel 38)

4. *Retspleje — erstatningssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling*
   (EKSF-traktaten, artikel 40)

1. Hvorvidt et passivitetssøgsmål med hjemmel i artikel 35, stk. 1 kan antages til realitetsbehandling afhænger først og fremmest af konstateringen af, om Den Høje Myndighed i henhold til en bestemmelse i traktaten eller i gennemførelsesforordningerne havde pligt til at vedtage en beslutning eller rette en henstilling.

2. Det påhviler Domstolen ex officio at undersøge, om de forskrifter, som gælder for stævningernes form, er overholdt, idet disse forskrifter ikke kun berører parternes interesser, men også er af betydning for Domstolens mulighed for at udøve sin domstolskontrol.

3. Ordene »kort fremstilling af søgsmålsgrundene«, som anvendes i statutten og procesreglementet, betyder, at det af stævningen, selv om det ikke er nødvendigt at anvende terminologien i artikel 33, stk. 1, skal fremgå, hvilken søgsmålsgrund sagen støttes på. Selv om en ren abstrakt opregning af søgsmålsgrundene i stævningen ikke modsvarer dette krav, kan fremstillingen af søgsmålsgrundene ved deres indhold i højere grad end ved deres retlige betegnelse være tilstrækkelig, på betingelse af at det påberåbte klagepunkt har relation til de faktiske omstændigheder, således som de er blevet fremstillet.

4. Et erstatningssøgsmål ifølge EKSF-traktatens artikel 40, som indgives subsidiært i tilslutning til et annullationssøgsmål, kan kun antages til realitetsbehandling, hvis det for så vidt angår retsgrundlaget er uafhængigt af annullationssøgsmålet.